

[Gustav Pedersen.]

man bør tage under Overvejelse at lægge Beskyttelsen af Forbrugerne og Ordningen af den Række Spørgsmaal, Samfundet skal have ordnet, til Rette paa saa lang Sigt, at ogsaa Administrationen kan blive nogenlunde i Overensstemmelse med de Krav, der stilles.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Starcke har Ordet for en kort Bemærkning.

Starcke: I hvilket Tempo man vil afvikle Restriktionerne, kan man altid forhandle om, men jeg synes, Regeringen, efter hele sin politiske Idealindstilling, maa være forpligtet til at stille Restriktionernes Ophevelse som et Maal, og dette Maal maa være inden for Synsvidde. Det svarer til saadan et Problem, som hvordan en Læge skal gribe Sagen an, naar han staar over for en Patient, der har ligget indbundet i Bandage og Sygevat i Maanedvis, og han saa skal tages op: om man skal tage ham op paa een Gang, eller om man skal tage ham op en Time ad Gangen. I hvert Fald er det givet, at hvis Patienten skal blive ved at ligge i Sengen, opstaar der en lang Række ubehagelige Konsekvenser, som gør, at han maaske ikke bliver arbejdsdygtig. Hvordan man her vil handle, er et Spørgsmaal om Temperament. Og det er et Spørgsmaal om politisk Mulighed i dette Ting, i hvor hurtigt et Tempo man kan afvikle Restriktionerne. Jeg skal ikke lægge Skjul paa, at mit Temperament er saadan, at jeg godt kunde have Lyst til at sige til Erhvervslivet: Staa op, tag din Seng og gaa!

Nu er Restriktioner een Ting og Rationering en anden Ting. Men hele det System, vi har bygget op, tjener i høj Grad Socialiseringen af Samfundet, og det kan det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen og hans Parti da ikke være Tilhængere af. I hvert Fald er det min Opfattelse, at hele dette Restriktionssystem er en af de Ting, der er med til at undergrave Tilstanden til Demokratiet og undergrave Folkestyret, fordi man lægger den virkelige Myndighed over i Embedsmændenes Hænder og ikke hos Folket og det Folket repræsenterende Ting.

Hvis det trækker op til en Regeringskrise, mener jeg, det er bedre at tage Regeringskrisen paa Venstres Svigten i Restriktions- og Handelspolitikken end paa Statsministerens private Udtalelser.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 105 Stemmer mod 2.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1947 til 31. Marts 1948.

Forhandlingen genoptoges.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Erik Eriksen): Jeg skal søge at besvare de Henvendelser, der under Finanslovedebatten fra forskellig Side er rettet til mig.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft lagde for med nogle meget kritiske Bemærkninger vedrørende Sammensætningen af det Udvalg, der arbejder med Ændringer til Loven om Oprettelse af mindre Landbrug, og jeg havde næsten det Indtryk, at det ærede Medlem saa Venstremænd og Radikale overalt, hvor han vendte Blikket hen. Som Helhed taget er der unægtelig ogsaa blevet nogle flere Venstremænd her i Landet, siden det ærede Medlem blev politisk Leder af Socialdemokratiet — jeg ved ikke, om det er dette Forhold, der kan fremkalde visse Komplekser.

Hvad det nævnte Udvalgs Sammensætning angaar, maa jeg dog sige, at det, der for mig var det væsentlige, var, at vi skulde have et Udvalg, saa lille som vel muligt, og saa vidt gørligt bestaaende af Folk, der til daglig arbejder med Udstyking. Derfor tog jeg 1 Mand fra hvert af de Partier, der er repræsenteret i Jordlovsudvalget, 1 Repræsentant for Amtskommissionsformændene og endelig 1 Medlem for Husmandsforeningerne og 1 for Landboforeningerne. Da Hovedformaalet jo er Fremskaffelse af Jord, maa det dog vel siges at være ret rimeligt, at disse to Organisationer er med. De øvrige Medlemmer — det vil sige Embedsmændene — udgør den alsidige Sagkundskab, der er en af Forudsætningerne for, at man kan naa et godt og brugbart Resultat. Jeg kan jo ikke gøre for, at hverken Husmandsforeninger eller Landboforeninger har udpeget Socialdemokrater — det kan være beklageligt set med det ærede Medlems Øjne, men det er jo saadan, at disse Organisationer selv har sagt, at de ønskede sig repræsenteret netop ved de to Mænd. Mit eget Arbejde i Udvalget skal jeg ikke komme ind paa. Hvad angaar